

Liliana Maria

URSU

Loc ferit

Volum publicat cu sprijinul Avincis Vinuri S.R.L.
și STOICA & Asociații

LILIANA MARIA URSU

Loc ferit

poeme alese

Liliana Maria Ursu
LOC FERIT. Poeme alese
© Baroque Books & Arts®, 2014, pentru prezenta ediție

Imaginea copertei: Ștefan Câlția, *Grădina dintre ape I*
nr. inv. 2940/BB20, nr. jurnal 1, tuș pe hârtie de transformator, 2012, dimensiune 35 x 35 cm

Concepție grafică © Baroque Books & Arts®

Material iconografic © Liliana Maria Ursu, arhiva personală
Text în limba română © Liliana Maria Ursu
Text în limba engleză © Liliana Maria Ursu

Traducere în limba engleză de:
Bruce Weigl, Sean Cotter, Adam J. Sorkin, Tess Gallagher, Liliana Maria Ursu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
URSU, LILIANA MARIA
Loc ferit: poeme alese / Liliana Maria Ursu. - București: Baroque Books & Arts, 2014
ISBN 978-606-8564-27-2
821.135.1-1

Tiparul executat de Monitorul Oficial R.A.

Niciun fragment din această lucrare și nicio componentă grafică nu pot fi reproduse
fără acordul scris al deținătorului de copyright, conform Legii Dreptului de Autor.

*Pentru Andrei Valeriu,
scumpul meu nepoțel, cu toată dragostea,
Buni*

„Dumnezeu este atât de mare, că
singură poezia poate încerca să-L
exprime.”

Dumitru Stăniloae

Despre autoare

Poetă, prozatoare și traducătoare, Liliana Maria Ursu* s-a născut la 11 iulie 1949 la Sibiu. Urmează la București liceul Gheorghe Lazăr și face studii de anglistică la Facultatea de limbi și literaturi străine. Este membră a Uniunii Scriitorilor din România din 1980 și din 1998 membră a Asociației Scriitorilor din SUA.

Realizator de emisiuni culturale la TVR, la Radiodifuziunea Română, profesor asociat la Facultatea de limbă și literatură engleză a Universității București, la University of Louisville, la Bucknell University și bursier Fulbright la Penn State University în 1992–1993 și 1997–1998, Liliana Ursu a fost *Poet in Residence* la Centrul de Poezie American Stadler în 2003.

Poeziile sale au fost traduse în engleză, franceză, germană, italiană, sârbă, greacă, turcă și suedeză și au fost publicate în reviste internaționale de prestigiu precum: *Columbia*, *American Poetry Review*, *New Yorker*, *Poetry Canada*, *The Kenyon Review*, *Oxford Poetry*, *World Literature Today*, *Tri Quartely*, *Agni*, *Sycamore Review*.

A fost distinsă, printre altele, cu Premiul Uniunii Scriitorilor, Filiala Sibiu, în 1980 și 2005, cu Premiul Societății Britanice de Poezie, Londra, 1997, și Ordinul Național Meritul Cultural în grad de Cavaler, 2004.

Nominalizări: la Oxford Weidenfeld Prize și la Premiul Mondial de Poezie Mistică, Madrid, 2003.

A susținut numeroase recitaluri de poezie și conferințe la Londra, Barcelona, Lisabona, Atena, Viena, Copenhaga, Stockholm, Tallin, Amsterdam, iar în SUA la Harvard, Princeton, Salisbury, Bloomington, Ann Arbor, Pacific University, Monmouth University, Berkely.

A debutat în 1974 la revista *Luceafărul* și editorial în 1977 cu volumul de poezie „Viața deasupra orașului” la editura Cartea Românească.

* Pentru prima dată, cu ocazia publicării acestui volum, Liliana Ursu a luat hotărârea de a semna cu numele său întreg.

LOC FERIT
poeme alese

nedite

Câte puțin despre cărțile de poezie

o carte de poezie poate fi
precum cafeaua abia rășnită
și poate avea pe copertă:
un zburător, un pod, o cascadă, un munte.

o carte de poezie poate fi
precum o cheiță
de la o grădină mult visată
și poate avea dincolo de copertă
o ușă la Împărăția Cerească.

Ce castă solie de raze

ce castă solie de raze
poate fi un poet

punți și păduri,
stoluri de stele,
munți de răsărituri,
mări de apusuri
îi sunt hrană.

sufletul lui *jar cosmic*

mocnesc întâmplări tinere
și vechi amintiri
asemeni căutătorilor de aur
le cerne în trudnica plasă,
în râuri sălbatice și reci.

„Rănim zăpadă, rănim zăpadă”
strigă sub fereastra lui
o lume nemiloasă,
dar el, poetul,
vindecă până și zăpada,
oprește fulgerul
cu acele mici cutii luminoase
în care își păstrează uneltele.

Scutul vulturului

scutul meu e o frunză,
e o pană de vultur
și uneori roua.

cuvântul e pânza de in
de sub scut.

Panis Angelicus

să mă ridice El
dincolo
de anii ghiftuiți cu întâmplări mărunte
cum tonomatul de fisele tocite,
visele, bietele vâsle ale muritorilor

în sfârșit, e vremea să privesc și eu
un ocean adevărat,
să cobor în păduri de corali,
rezervele de oxigen să-mi smulgă un cuvânt de dor

să ne atingem încă o dată prin marile rezervații
ale memoriei
ca într-un film mut din anii 30.

și totuși aceste fericiri sărace
nu, nu-mi mai ajung

jucăria mecanică n-o mai recunosc,
un arc mi-a scăpat printre degete
și prim-balerina nu mai face piruete
în jurul băiatului frumos
și călărețul nu mai descalecă,
prinși în suișul
pe poteca strâmtă
și o voce tainică
răsună în inimi:

*„Ia aminte, nu privi în jos,
să nu te ducă în rătăcire vreun lucru pământesc!
Sus să-ți fie inima, iar mintea ta vultur,*

ca să poată să despice văzduhurile și cerurile!

Fă-te vultur!”

asta-i pâinea îngerilor, zborul,
ne șoptește smeritul monah Emilianos*
din Sfântul Munte

* Arhimandrit Emilianos Simonopetrul.

Sunt zile rupte din Rai

Sunt zile rupte din Rai,
călătorii pe o cărare de munte
pornită din Schei,

sau cu Andrei, fericit, suit în trenulețul
din Piața Enescu,
în ultima zi din an,
cei doi anișori ai lui mai senini
decât orice ghiocel.

sunt zile rupte din Rai
când te rogi curat
într-o sfântă mănăstire
și uiți de cât s-a micșorat sau a crescut lumina
afară
atentă doar la lumina
din tine.

Brașov, la 1 ianuarie 2014

Alt cântec pentru Andrei

Mai întâi seninul ochilor
mereu în căutarea celor de Sus.
Apoi dulceața privirii
dăruindu-ne mierea celor culese
din icoanele ce le sărută,
din florile și copacii pe care-i mângâie
cu palmele lui mici
– măsură a frumuseții lumii
ce ne o împrumută cu dărnicie
și nouă.

Farmecul primilor pași.
În sfârșit primele cuvinte
și mireasma gurii tale de iasomie
ca un cer auriu
înconjurându-ne

și primele amintiri ale inocenței
precum dospitul pâinii,

precum creșterea curatului aluat
sub blânda iubire a lui Dumnezeu
să-ți fie viața mereu!

Amin, Buni,
Amin!
murmură glasul tău, pruncuț,
beteală miraculoasă
a anilor mei târzii.

A învăra la Văratec

Să-nvărezi la Văratec
e ca și cum
te-ai împrieteni cu greierii
pe viață

și cu Dumnezeu.

august 2011, Văratec

Se lumina

în podișul meu transilvan
zilele-s mai tinere,
amintirile mai vechi,

străluminate,

asemeni vinurilor
ce pe măsură ce îmbătrânesc
mai bune se fac.

*Taină călătoare**Pentru Mica, Irinel și Valeriu*

Vinul și cuvintele le-nvie
pe pagini colinare, însoțite,

a subțioară de prunc înfășat în raze,
a floare de liliac alb, negreșit alb,
a miere de salcâm somnoroasă
și a zambile albăstrii fără de nori
cum ochii mamei plecate până-n Rai

din toate aceste miresme-i plămădit
strugurele zeiesc, buchetul de miracole,
boabele lui, nescrise poeme,
mici globuri vii, umplute cu stele
țin dealul treaz și bucuria aproape.

parfum de iasomie, voal eteric de mireasă
via te învie,
te scrie,
te viază.

Domn de rouă, taină călătoare,
răsfăț scoborât din grădinile celeste,
ciorchinii dulci ca amintirea
te-nfioară și simți deodată
cum îți dau aripi
când sorbi licoarea de Dobrușa,
cum genunchii-ți miros a seară
și trupul tot a fân cosit
și gura a petale de cireș

de fragă înnoptată și de scorțișoară
și de sărut furat spre ziuă
când soarele începe a tămâia

și luna-i doar un sigiliu rătăcit
pe o gură uitată.

Domeniul Vila Dobrușa, la 6 iunie 2014